

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1392/2543

พนักงานอัยการประจำศาลแขวงลำปางโจทก์

นาง เสมียน หม่อมบุญมี

จำเลย

ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตรี, 221

พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493

ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษในความผิดฐานมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุรานั้น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องและให้ลงโทษจำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรี ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้ คำอนุญาตของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นจึงไม่มีผลหรือทำให้จำเลยมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 30, 31, 32, 45 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ตรีของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 มาตรา 5, 30, 31, 32, 45 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสุร่าจำคุก 2 เดือน ฐานทำสุรากลั่นและสุราแช่ปรับ 2,000 บาท ฐานมีสุรากลั่นและสุราแช่ไว้ในครอบครอง ปรับ 1,000 บาทฐานขายสุรากลั่น ปรับ 1,000 บาท รวมจำคุก 2 เดือน และปรับ 4,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งลงจำคุก 1 เดือน และปรับ 2,000 บาท ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 ไม่ชำระค่าปรับจัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ตรีของกลาง

จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานเบาและรื้อการลงโทษ

ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาขึ้น

จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษในความผิดฐานมีภานะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราน้ำ เห็นว่า ในความผิดฐานดังกล่าวศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามฟ้องและให้ลงโทษจำคุก 1 เดือน เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นกักขังแทน เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 5 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตรี ที่จำเลยฎีกาขอให้รื้อการลงโทษ จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และในกรณีนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ไม่ได้บัญญัติให้ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้คำอนุญาตของผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้น จึงไม่มีผลหรือทำให้จำเลยมีสิทธิฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้"

พิพากษายกฎีกาจำเลย

(วัระศักดิ์ รุ่งรัตน์ - สุวัตร์ สุขเกษม - วิบูลย์ มีอาสา)